

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413201664
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6413201664.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, vo veci starostlivosti súdu o maloletého I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v X. nad Y., K. Y. XX/X, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, pracovisko Žiar nad Hronom, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky Viery I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v X. nad Y., K. Y. XXX/XX, zastúpenej právnym zástupcom Špireková & Partners, s.r.o., IČO: 47232811, so sídlom v Žiari nad Hronom, Námestie Matice slovenskej č. 6, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Barbara Špireková, usadená euroadvokátka a konateľka, a otca I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo E., č. XXX, zastúpeného JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou so sídlom v Žiari nad Hronom, SNP č. 94, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12P/12/2013-334 zo dňa 25.01.2017, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o znížení výživného na maloletého zo sumy 130,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne v období od 26.08.2013 do 27.02.2015 (druhý výrok) a vo výroku o zameškanom výživnom (štvrtý výrok) p o t v r d z u j e.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zmene rozhodnutia o poslednej úprave výživného na maloletého (piaty výrok) m e n í tak, že týmto d o c h á d z a k zmene rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7C/61/2011-44 zo dňa 14.11.2011 v časti o určení výživného na maloletého a to za obdobie od 26.08.2013 do 27.02.2015.

odôvodnenie:

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“ v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku; ďalej len „C.m.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti zníženia výživného od podania návrhu do 25.08.2013 a za obdobie od 28.02.2015 naďalej zastavil (prvý výrok); otcovi uložil povinnosť platiť maloletému znížené výživné zo sumy 130,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne za obdobie od 26.08.2013 do 27.02.2015 (druhý výrok); návrh matky na zvýšenie výživného zamietol (tretí výrok); zameškané výživné na maloletého za obdobie od 26.08.2013 do 27.02.2015 v sume 632,29 € povolil otcovi splácať popri bežnom výživnom v 30,- € mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok (štvrtý výrok) a vyslovil, že týmto sa mení rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7C/61/2011-44 zo dňa 14.11.2011 v časti určenia výživného na maloletého (piaty výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého „spoločnosť AMOS-SERVICES, s.r.o. dňa 16.1.2015 potvrdila, že otec pre túto spoločnosť vykonával služby dodávateľským spôsobom od 19.8.2013 do 30.11.2013, používal firemné motorové

vozidlo, ktoré nebolo určené na súkromné účely a odmena za jeho služby predstavovala 400,- € mesačne; táto spoločnosť následne dňa 6.10.2016 potvrdila, že otec pre túto spoločnosť nikdy nepracoval (číslo listu 236 spisu); pre odstránenie tejto nezrovnalosti spoločnosť AMOS-SERVICES, s.r.o. dňa 24.1.2017 písomne oznámila, že otec nemal s touto spoločnosťou pracovný pomer ani iný obdobný pomer a ani mu neboli vyplácané žiadne iné príjmy; predchádzajúce oznámenie zo dňa 16.1.2015 vypracovala zamestnankyňa spoločnosti, ktorá nemala dostatočné informácie k uvedenej veci; spoločnosť predložila zmluvu o vykonaní práce zo dňa 30.1.2015 uzatvorenú s p. I. Zúbekovou, ktorej predmetom plnenia je vykonávanie sprostredkovateľskej činnosti v rozsahu voľnej živnosti a činnosť obchodného zástupcu; z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny súd zistil, že otec bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 25.7.2012 a od 6.12.2013 do 31.8.2015 bol evidovaný u zamestnávateľa p. I. X. na dohodu o vykonaní práce a od 2.9.2015 u p. I. X. v pracovnom pomere; bol v evidencii úradu práce ako žiadateľ o dávku v nezamestnanosti od 25.7.2012 do 1.9.2015; dávku v nezamestnanosti poberal od 25.7.2012 do 24.1.2013; od 1.1.2014 poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,40 € mesačne; úrad práce potvrdil, že otec od februára 2013 do júna 2014 poberal dávku v hmotnej núdzi; v januári 2014 mal dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,40 € a od februára do júna 2014 poberal dávku v hmotnej núdzi 53,80 € a mal príjem z dohody o vykonaní práce u pani I. X.; zamestnávateľ p. I. X. potvrdila, že od 6.12.2013 vykonával otec zárobkovú činnosť na základe dohody o vykonaní práce za čistú mzdu 10,40 € za mesiac 2/2014 (č.l. 72 spisu); od 1.7.2014 mu bola dávka v hmotnej núdzi odňatá, pretože odmietol ponuku opracovania si 32 hodín v mesiaci (č.l. 87 a č.l. 124 spisu); z potvrdenia úradu práce vyplýva, že otec bol vyradený z evidencie uchádzačov dňa 2.9.2015, pretože sa zamestnal u zamestnávateľky I. X. (číslo listu 204 spisu); v tom čase nepoberal dávku v hmotnej núdzi, ale poberal osobitný príspevok 63,07 €; otec predložil potvrdenie o zdaniteľných príjmoch za rok 2014 (číslo listu 103 spisu), z ktorého vyplýva úhrn vyplatených zdaniteľných príjmov za zdaňovacie obdobie roku 2014 v sume 120,- €; z potvrdenia o zdaniteľných príjmoch otca za rok 2013 vyplýva úhrn vyplatených zdaniteľných príjmov za zdaňovacie obdobie roku 2014 v sume 0,- € (č.l. 104 spisu); z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že otec bol evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba (ďalej len „SZČO“) za obdobie od 1.7.2003 do 30.6.2013, od 6.12.2013 naďalej ako zamestnanec - dohoda o vykonaní práce u zamestnávateľa I. X. s vymeriavacím základom od januára 2014 do októbra 2014 vo výške 12,- € mesačne (číslo listu 110 spisu); matka do spisu doložila internetový výpis spoločnosti XX,XX D., s.r.o. (T.), z ktorého vyplýva, že otec je na internetovej stránke tejto spoločnosti vedený ako obchodný zástupca s uvedením jeho kontaktov, a to aj v čase rozhodnom pre posúdenie návrhu na zníženie výživného aj v čase rozhodovania súdu, t.j. 25.1.2017; otec nie je vlastníkom nehnuteľného majetku; je vlastníkom motorového vozidla G. J., rok výroby 2009, ktoré ako uviedol používa na súkromné účely; preukázal výšku bežných výdavkov na bývanie za rok 2016 (mesačne: plyn 43,- €, telefón 22,99 €, elektrina 63,50 €, televízia 45,50 €); otec potvrdil, že výživné plní riadne a včas; k osobným pomerom uviedol, že býva so svojimi rodičmi, ktorí mu finančne vypomáhajú; poukázal na svoje zdravotné problémy a výdavky na lieky; súdu predložil lekársku správu, ktorá potvrdila otcove vážne zdravotné problémy (č.l. 323 spisu); predložil aj potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti od 27.11.2013 (č.l. 49); o invalidný dôchodok nepožiadala; matka v čase rozhodnom pre posúdenie návrhu na zníženie výživného bola rok práceneschopná odo dňa 22.11.2012; mala priznanú nemocenskú dávku vo výške 20,19 € na deň, čo jej vyšlo okolo 600,- € na mesiac; výška nemocenského bola preukázaná rozhodnutím Sociálnej poisťovne (č.l. 37 spisu); ku dňu 29.11.2013 ukončila pracovný pomer v spoločnosti XXG. XX.r.o. (č.l. 47 spisu) z dôvodu hromadného prepúšťania; následne bola pol roka evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a poberala podporu v nezamestnanosti okolo 600,- € mesačne; v polovici roku 2014 sa zamestnala v spoločnosti G., kde pracovala do konca októbra 2015 a následne od 01.11.2015 začala pracovať v spoločnosti D. d. d. organizačná zložka; predložené výplatné pásky matky za mesiac júl 2014 v spoločnosti G. a.s. preukazujú čistú mzdu vo výške 658,08 € a za mesiac august 2014 čistú mzdu vo výške 651,26 €; v konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie na posúdenie zdravotného stavu otca a zo záverov tohto znaleckého posudku č. 2/2016 zo dňa 2.1.2016 vypracovanej znalkyňou C. I. E. vyplýva, že otec trpí na ochorenie chrbtice, jeho zdravotné problémy sa začali od októbra 2008; vzhľadom k tomu je schopný vykonávať zárobkovú činnosť, ale s obmedzením, pretože nemôže zaťažovať chrbticu; zdravotné problémy otca znemožňujú prácu pilčíka, ktorú vykonával; znalkyňa sa nevedela vyjadriť k otázke aké konkrétne zamestnanie alebo zárobkovú činnosť môže otec vykonávať; najvhodnejšie sú práce, kde môže striedať sedenie a státie, v teplom a suchom prostredí, bez dvíhania a nosenia ťažkých bremien; má zníženú mieru schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 40 až 50 %; otec preukázal súdu, že od 1.10.2016 je práceneschopný (č.l. 276 spisu) a táto práceneschopnosť trvá naďalej (č.l. 322 spisu); ako zamestnávateľ na potvrdení o práceneschopnosti je uvedená p. I. X.; podľa predloženého rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa

4.11.2016 (č.l. 273 spisu) má otec nárok na nemocenské vo výške 7,34 € na deň; otec bol hospitalizovaný od 11.10.2016 do 28.10.2016 (prepúšťacia správa č.l. 323 spisu); z tejto správy vyplýva, že otec začal mať vážne zdravotné problémy koncom septembra 2016; záverom správy bola lekárom stanovená diagnóza; otec uviedol, že nemocenská dávka je jeho jediným príjmom; preukázal výdavky na bývanie (plyn 63,- € mesačne, elektrina 63,50 € mesačne, televízia 59,50 € ročne, poisťka na auto 90,30 € ročne, telefón a internet 24,67 €, úrazová poisťka 21,70 € mesačne), ďalšie výdavky uviedol vo výške: strava do domácnosti 250,- €, hygienické potreby, bežné potreby a oblečenie 50,- € a výdavky na lieky 29,- € mesačne; finančne mu vypomáha rodina; jeho bytové pomery sú totožné s minulým obdobím, t.j. býva u svojich rodičov v rodinnom dome, ktorý patrí matke - starobnej dôchodkyni s príjmom (starobným dôchodkom) vo výške 309,30 € mesačne (č.l. 300 a 301 spisu); matka poukázala na to, že od poslednej úpravy výšky výživného sa zdravotný stav dieťaťa zhoršil; zdôraznila, že výdavky na základné životné potreby pre dieťa sa zvýšili; matka vyčíslila mesačné výdavky nasledovne: nájomné 132,78 €, inkaso (elektrina, plyn, TV a rozhlas) 31,24 €, strava matka 150,- € a strava dieťa 200,- €, drogeria matka 30,- €, dieťa 30,- €, oblečenie 50,- € matka a 50,- € dieťa; matka platí poisťku pre seba 25,50 € a pre dieťa 33,17 €; na školské poplatky vynaloží 20,- €, na lieky pre seba 20,- € a na syna 50,- €; výdavky na zubára uviedla vo výške 50,- € matka a 30,- € syn; na ortopedické pomôcky pre syna 1,- €; odhadovanú sumu na fixný aparát pre dieťa uviedla 50,- € a na okuliare 20,- €; za internet platí 12,98 €, splátka mobilu pre dieťa je 17,10 €; poplatky za hovory na mobilných telefónoch pre dieťa 10,- € a pre matku 40,- €; na záľuby a záujmy pre dieťa vynaloží 50,- €; matka uviedla, že spláca pôžičku, ktorá bola vzatá ešte počas manželstva, vo výške 126,14 €; výšku svojho príjmu preukázala výplatnými páskami za mesiac august 2016 u zamestnávateľa D. d.d. - organizačná zložka vo výške 1.274,49 € v čistom a za mesiac november 2016 v sume 1.219,24 € v čistom; maloletý má 11 rokov a navštevuje šiesty ročník základnej školy; matka preukázala predložením oznámenia o poplatkoch zo školy výšku poplatkov; ďalej predložila správu z imunologickej ambulancie zo dňa 28.10.2016, kde bola ako diagnóza stanovená „imunodeficit, bližšie neurčený“; dieťaťu boli odporúčené viaceré lieky a kontrola o 2 mesiace; v správe je uvedené, že maloletý bol v poslednom roku opakovane chorý s potrebou ATB liečby; matka predložila objednávku z očnej optiky na zakúpenie okuliarov s predpokladanou cenou 80,- €; dieťa bolo očkované, čo preukazuje správa všeobecnej lekárnky zo dňa 20.7.2016; dňa 10.11.2016 bola maloletému z dôvodu ochorenia nasadená antibiotická liečba; lekárska správa z ortopedickej ambulancie preukazuje, že dieťaťu bola diagnostikovaná plochá noha; matka preukázala výšku doplatkov za lieky; maloletému bol odporúčený fixný zubný aparát, liečba je plánovaná na rok 2017 odhadovaná cena je cca 600,- €, čo potvrdil čelustný ortopéd; otec sa s maloletým nestretáva; naposledy bolo o výške výživného rozhodnuté rozsudkom spisová značka 7C/61/2011 - rozhodnutie o rozvoze manželstva a v časti výživného povinnosť otca prispievať sumou 130,- € mesačne; súd zistil, že v čase poslednej úpravy výšky výživného otec preukázal výšku svojho príjmu za rok 2010 potvrdením o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby, z ktorého vyplýva základ dane vo výške 4.826,56 € a daň na úhradu vo výške 76,48 €; matka bola zamestnaná a jej mesačný príjem v čistom u zamestnávateľa G. s.r.o. bol za mesiac 6/2011 v sume 915,39 €“.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie je návrh otca na zníženie výživného čiastočne dôvodný; súd prvej inštancie uviedol, že „po vyhodnotení dôkazov k návrhu na zníženie výživného mal za preukázané, že od poslednej úpravy výživného (dátum rozhodnutia súdu 14.11.2011) do doby rozhodnej pre posúdenie návrhu na zníženie výživného (od 26.08.2013 do 27.02.2015) ubehla doba takmer 2 až 4 rokov; maloletý I. mal v roku 2011 šesť rokov a bol v prvom ročníku základnej školy; matka bola zamestnaná s príjmom okolo 900,- € mesačne v čistom; otec bol samostatne zárobkovo činný, za rok 2010 vykázal základ dane v sume 4.826,56 €, daňová povinnosť mu vznikla v sume 76,48 € (t.j. 395,84 € mesačne); v rokoch 2013 - 2015 maloletý navštevoval tretí až piaty ročník základnej školy, matka avizovala zdravotné problémy, návštevu imunologickej ambulancie a bežné výdavky na zubára; je tak nesporné, že od poslednej úpravy výživného sa matke zvýšili výdavky spojené s výchovou, výživou, ošatením, obutím, krytím školských potrieb maloletého dieťaťa; príjem otca sa od poslednej úpravy výživného znížil; pri posudzovaní možností a schopností otca súd vychádzal z potvrdení úradu práce, že otec bol v tom čase nezamestnaný, odkázaný na dávku v nezamestnanosti a dávku v hmotnej núdzi; otec súdu preukázal zdravotné problémy, kvôli ktorým mal zníženú schopnosť zamestnať sa, čo bolo potvrdené aj znaleckým dokazovaním nariadeným v konaní; pokiaľ matka poukazovala na príjem otca od spoločnosti S. - D., s.r.o. táto skutočnosť v konaní nebola preukázaná; potvrdením o príjme od zamestnávateľa I. X. bolo preukázané, že išlo o príjem z dohody o vykonaní práce vo výške 12,- € mesačne od 06.12.2013 do 31.08.2015; osobný výsluch p. X. preto súd považoval pre rozhodnutie o návrhu otca za nadbytočný; u matky bola preukázaná zmena pomerov v čase od 22.11.2012 kedy

musela absolvovať operácie kolena a bola z toho dôvodu práceneschopná; jej príjem - nemocenské dávky za toto obdobie bol okolo 600,- € mesačne; ku dňu 29.11.2013 bol s matkou skončený pracovný pomer u doterajšieho zamestnávateľa a bola asi do polovice r. 2014 evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, kedy poberala podporu v nezamestnanosti vo výške okolo 600,- € mesačne; následne pracovala v spoločnosti G. s príjmom okolo 650,- € mesačne v čistom; súd vzhľadom na preukázanú zmenu pomerov u oboch rodičov aj u dieťaťa považoval návrh otca na zníženie výživného za dôvodne podaný; pri určovaní samotnej výšky výživného súd vychádza z kritérií uvedených v ustanovení § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, t.j. veku, odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa ako aj možností, schopností a majetkových pomerov povinného rodiča; súd v súlade s týmito zákonnými kritériami a zistenými skutkovými okolnosťami znížil vyživovaciú povinnosť otca na maloletého I. za obdobie od 26.08.2013 do 27.02.2015 zo sumy 130,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne; súd má za to, že maloleté deti majú právo na takú životnú úroveň, ktorá je primeraná životnej úrovni ich rodičov; takto znížené výživné podľa názoru súdu zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého ako aj možnostiam a schopnostiam otca, ktorý súdu dostatočne nepreukázal, že vyvinul všetku snahu a úsilie, aby si reálne zabezpečil inú vhodnú prácu aby tak mohol platiť výživné na syna; nepreukázal súdu snahu o rekvalifikáciu, keďže doterajší druh práce už nemohol vykonávať; súd pri rozhodovaní vzal do úvahy preukázané zdravotné problémy otca ako aj skutočnosť, že matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa; vzal do úvahy aj skutočnosť, že napriek minimálnemu príjmu otec výživné na syna platil; pretože pôvodne podaným návrhom sa otec domáhal zníženia výživného na mal. XX.XX.XXXX, zo sumy 130,- € mesačne na sumu 35,- € od 01.02.2013, pričom neskôr žiadal znížiť výživné len na čas od 26.08.2013 do 27.02.2015, súd v tejto časti z dôvodu späťvzatia konanie zastavil; pretože od 26.08.2013 do 27.02.2015 platilo predbežné opatrenie, v zmysle ktorého otec platil na maloletého výživné v sume 65,- € mesačne, rozhodnutím súdu o znížení výživného za toto obdobie na sumu 100,- € mesačne vzniklo otcovi zameškané výživné v sume 632,29 € (dlžné výživné na mesiac bolo v sume 35,- €, t.j. 100,- € mínus 65,- € a vzniklo za 6 dní mesiaca august 2013 x 1,13 € = 6,78 €, ďalej dlžné výživné 35,- € mesačne za obdobie september až december r. 2013, rok 2014 a január 2015 a pomerná časť mesiaca február, t.j. 27 dní x 1,13 € = 30,51 €); vzhľadom na pomery otca súd toto dlžné výživné povolil otcovi splácať popri bežnom výživnom v 30,- € mesačných splátkach pod hrozbou straty výhody splátok, ak sa dostane so splácaním čo i len jednej zo splátok do omeškania; rozhodnutím o znížení vyživovacej povinnosti zároveň došlo k zmene rozsudku, ktorým bolo naposledy určené výživné na maloletého a to rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7C/61/2011-44 zo dňa 14.11.2011 v časti určenia výživného na maloletého; po vyhodnotení dôkazov k návrhu na zvýšenie výživného mal súd za preukázané, že od poslednej úpravy výživného (dátum rozhodnutia súdu 14.11.2011) do doby rozhodnej pre posúdenie návrhu na zvýšenie výživného (od 04.10.2016) ubehla doba takmer 5 rokov; maloletý mal v roku 2011 šesť rokov a bol v prvom ročníku základnej školy; matka bola zamestnaná s príjmom okolo 900,- € mesačne v čistom; otec bol samostatne zárobkovo činný, za rok 2010 vykázal základ dane v sume 4.26,56 €, daňová povinnosť mu vznikla v sume 76,48 € (t.j. 395,84 € mesačne); t.č. maloletý navštevuje šiesty ročník základnej školy, matka preukázala, že dieťaťu pribudli zdravotné problémy, navštevuje imunologickú ambulanciu, ortopedickú ambulanciu, očnému lekárovi a zubnému ortopéda; dieťa býva často choré; na výdavky, ktoré vzniknú v budúcnosti súd prihliadnuť nemohol; od poslednej úpravy výživného sa preukázateľne matke zvýšili výdavky spojené s výchovou, výživou, ošatením, obutím, krytím školských potrieb a zdravotným stavom maloletého dieťaťa; príjem matky sa od poslednej úpravy výšky výživného zvýšil (podľa výplatných pásov je jej príjem vyše 1.200,- € mesačne v čistom); príjem otca sa však od poslednej úpravy výživného znížil a znížila sa aj jeho reálna schopnosť tento príjem zabezpečiť; otec je toho času dlhodobo práceneschopný z dôvodu vážnych zdravotných problémov; zdravotné problémy u otca boli indikované už aj v období rozhodovania súdu o jeho návrhu na zníženie výživného, avšak podľa lekárskej správy zo dňa 28.10.2016 sa tieto zvýraznili od konca septembra 2016 natoľko, že musel byť hospitalizovaný a podrobiť sa špeciálnej liečbe; súd za takéhoto skutkového stavu dospel k záveru, že nemožno od otca spravodlivo požadovať, aby na syna platil viac ako je doposiaľ určená výška výživného, t.j. 130,- € mesačne; podľa názoru súdu, táto výška výživného postačuje na krytie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa; súd vzhľadom na preukázané skutočnosti z vyššie uvedených dôvodov návrh matky na zvýšenie výživného musel zamietnuť“.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 78 ods. 1 a 3, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov účastníkov konania v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 20.02.2017 (č.l. 345-346 spisu). Nesúhlasil s rozsudkom súdu prvej inštancie vo výrokoch o znížení výživného a zameškanom výživnom. Výživné na maloletého v sume 100,- € mesačne v období od 26.08.2013 do 27.02.2015 považoval za vysoké, pretože v tom čase nebol schopný platiť výživné v takej výške; navyše momentálne je dlhodobo práceneschopný a splátky výživného v sume 30,- € mesačne popri bežnom výživnom v sume 130,- € mesačne sú pre neho likvidačné a nie je schopný ich zaplatiť, pretože jeho aktuálny príjem predstavuje sumu 210,- € mesačne. Poukázal na skutočnosť, že v evidencii nezamestnaných bol od 25.07.2012 do 02.09.2015, pričom aj napriek tejto skutočnosti bol nútený platiť výživné v sume 130,- € mesačne (okrem obdobia nariadenia predbežného opatrenia), pretože súd dlhodobo vo veci samej nerozhodol, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, nakoľko konanie trvalo takmer 4 roky; jeho návrh teda nebol prejednaný v primeranej lehote; v rozhodnom období pritom mal preukázateľný príjem len v sume 62,- € mesačne a nebolo v jeho schopnostiach sa v tom čase zamestnať a dosiahnuť vyšší príjem; z tohto dôvodu sa zadlžil voči svojej rodine, ktorá mu s platením výživného pomáhala kvôli hrozbe trestného stíhania a exekučného vymáhania výživného; zníženie výživného upravil na sumu 65,- € mesačne v dôsledku nariadenia predbežného opatrenia nakoľko spotrebované výživné sa nevracia a nemalo zmysel trvať na pôvodnom výživnom v sume 35,- € mesačne; vyjadril názor, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav veci (§ 61 ods. 1 C.m.p.) a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) nakoľko dospel k názoru, že nepreukázal vyvinutie snahy a úsilia na reálne zabezpečenie inej vhodnej práce, čo sa však nezakladá na pravde, pretože je to v rozpore s vykonaným dokazovaním, z ktorého jednoznačne vyplynula skutočnosť, že bol v rozhodnom období v evidencii uchádzačov o zamestnanie, kde jednou z podmienok bolo aj aktívne hľadanie vhodnej práce jednak pri pravidelných návštevách úradu práce ako aj pri odovzdávaní formulárov potvrdených potenciálnymi zamestnávateľmi, u ktorých hľadal prácu; zdôraznil, že oproti predchádzajúcemu zamestnaniu bol v nevýhodnej pozícii, pretože nemohol vykonávať fyzickú prácu, čím bol znevýhodnený oproti iným uchádzačom; aj podľa záverov znalkyne mal zdravotné problémy, ktoré znížovali jeho schopnosť zamestnať sa a bol nútený ukončiť živnosť, resp. prerušiť jej vykonávanie; nakoniec uviedol, že napadnuté rozhodnutie vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); nikdy sa nebránil svojej vyživovacej povinnosti k maloletému, avšak životné udalosti ho prinútili požiadať o zníženie výživného, čím využil len zákonný postup umožňujúcu zmenu výživného pri zmene pomerov; aj napriek tomu, že je momentálne práceneschopný a dosahuje príjem len v sume 210,- € mesačne nepožiadaval o zníženie výživného od októbra 2016; v čase rozhodnom pre posúdenie dôvodnosti zníženia výživného však skutočne mal príjem na úrovni 62,- € a jeho možnosti a schopnosti nedovoľovali mať vyšší príjem, preto je nelogické, aby za toto obdobie platil výživné v sume 100,- € mesačne, pričom výživné v sume 65,- € mesačne spolu s výživným od matky a prídavkom na dieťa pokryli všetky nevyhnutné potreby maloletého. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a znížil výživné na maloletého podľa návrhu a rozhodol, že zameškané výživné nevzniklo.

2.2 Matka vo vyjadrení zo dňa 09.03.2017 (č.l. 349-351 spisu) k odvolaniu otca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zákonný a vecne správny; poukázala na skutočnosť, že otec mal už v čase posledného rozhodnutia o výživnom pozastavenú živnosť a napriek tomu sa dohodol na výživnom v sume 130,- € mesačne; dôvodom pozastavenia živnosti boli pritom podľa jeho vlastného tvrdenia pretrvávajúce zdravotné ťažkosti; poukázala na skutočnosť, že napriek zdravotnému obmedzeniu mohol otec vykonávať množstvo iných prác, ktoré mal aj zapísané v pôvodnom živnostenskom oprávnení; vyjadrila názor, že otec v skutočnosti vykonáva prácu - služby dodávateľským spôsobom pre spoločnosť X.X- D., s.r.o., ktorá pôvodne potvrdila, že pre ňu otec pracuje za odmenu v sume 400,- € mesačne, pričom neskôr toto potvrdenie zmenila a otec sa snažil túto informáciu prekryť dohodou o vykonávaní práce so svojou družkou I. X., prostredníctvom ktorej otec vykonáva prácu obchodného zástupcu avšak len s príjmom v sume 10,- € mesačne; poukázala aj na skutočnosť, že otec počas svojej evidencie uchádzačov o zamestnanie odmietol vykonávať aktivačné práce, čím sa pripravil o zdroj príjmu; na základe uvedeného navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

2.3 Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 10.03.2017 (č.l. 352 spisu) navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie; vo vyjadrení podrobne zopakoval skutkové zistenia ohľadne pomerov matky a otca; zdôraznil, že otec bol v rozhodujúcom období od februára 2013 do júna 2014 od januára 2015 do apríla

2015 poberateľom dávky v hmotnej núdzi; od 01.07.2014 mu bola dávka v hmotnej núdzi odňatá, pretože odmietol vykonať práce v rozsahu 32 hodín v mesiaci a nepreukázal objektívne dôvody, ktoré by mu v tom bránili; otec preukázal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 40 % až 50 %, žiadosť o priznanie invalidného dôchodku si však nepodal a nepreukázal ani aktívnu snahu rekvalifikovať sa na inú pracovnú činnosť, čím svojím konaním prispel k zamedzeniu zvýšenia svojho príjmu.

2.4 Vyjadrenia matky a kolízneho opatrovníka k odvolaniu doručil súd prvej inštancie právnej zástupkyňi otca na vedomie; dňa 03.04.2017 doručil otec súdu prvej inštancie písomné podanie zo dňa 30.03.2017 (č.l. 354 spisu), v ktorom uviedol, že na podanom odvolaní trvá a v plnom rozsahu sa pridŕža jeho dôvodov.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

3.1 V prejednávanej veci nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. po zohľadnení, že podľa § 65 C.m.p. nie je viazaný rozsahom odvolania a podľa § 66 C.m.p. nie je viazaný odvolacími dôvodmi a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. ako vecne správny potvrdil; vo výroku o zmene predchádzajúceho rozhodnutia výživnom rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.5 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky otca ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na zníženie výživného na maloletého zo strany otca podľa návrhu na začatie konania. Odvolacie námietky otca ani ostatný obsah spisu neboli podkladom pre privedenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd nezistil ani žiadne vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C.m.p.).

4.6 K zmene rozhodnutia o výživnom môže súd v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine pristúpiť len ak sa podstatne zmenia pomery oprávneného alebo povinného z vyživovacieho vzťahu, oproti pomerom, ktoré boli podkladom rozhodnutia o predchádzajúcej úprave výživného; súd teda v konaní porovnáva pomery účastníkov konania v čase poslednej úpravy výživného a v čase rozhodnutia súdu o návrhu na zvýšenie

výživného. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná a dlhší čas trvajúca (teda nie dočasná) zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom (napr. také zvýšenie zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného rodiča alebo vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zúženie vyživovacích povinností povinného rodiča a podobne); pri posudzovaní, či došlo k zmene pomerov sa vždy musí prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov. Pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa v každom prípade použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného.

4.7 Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, keď pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine). Schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možností ich uplatnenia a podobne; pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará a uspokojuje jeho potrebu bývania. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov; pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča preto súd neberie do úvahy jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napr. jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj (napr. vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a podobne). Z týchto základných kritérií vychádzal pri rozhodovaní aj odvolací súd v prejednávannej veci.

4.8 Odvolací súd sa zhoduje so súdom prvej inštancie, že v prejednávannej veci neboli splnené zákonné podmienky na zníženie výživného na maloletého zo strany otca v rozhodnom období od 26.08.2013 do 27.02.2015 na sumu 65,- € mesačne a súčasne sa zhoduje so súdom prvej inštancie, že pomery otca v uvedenom období umožňovali otcovi platiť maloletému výživné v sume 100,- € mesačne. Skutkový stav ohľadne pomerov účastníkov konania zistil a popísal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku a odvolací súd z nich pri rozhodovaní vychádzal. Vyživovacia povinnosť rodičov k maloletému stále trvá, pretože tento vzhľadom na svoj vek a navštevovanie základnej školy nie je schopný sám sa živiť. Ani podľa odvolacieho súdu neboli splnené podmienky na zníženie výživného na maloletého zo strany otca v požadovanom rozsahu, pretože na jeho strane nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by zníženie výživného v takomto rozsahu odôvodňovala; nebolo sporné, že na strane otca došlo od poslednej úpravy výživného k zmene pomerov z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu; aj podľa výsledkov znaleckého dokazovania však pokles schopnosti otca vykonávať zárobkovú činnosť predstavoval 40 % až 50 % oproti zdravej osobe; otec tak nestratil úplne schopnosť dosahovať príjem; aj keď bol otec evidovaný na úrade práce a počas časti rozhodného obdobia poberal aj dávku v hmotnej núdzi, pracoval na dohodu o vykonaní práce za sumu 10,- € mesačne; nakoľko išlo o činnosť v oblasti sprostredkovania a otec bol zo zdravotného hľadiska schopný túto činnosť vykonávať, neboli preukázané prekážky, ktoré by bránili otcovi takúto činnosť vykonávať aj pre inú spoločnosť za riadny príjem; pri rozhodovaní o výživnom pre maloleté dieťa je súd povinný prihliadať na schopnosti a možnosti rodiča dosahovať príjem a nie je viazaný výlučne aktuálnym príjmom, ktorý rodič v skutočnosti (bez plného využitia svojich schopností a možností) dosahuje; pomery otca napriek ich zmene preto v posudzovanom období neboli také, aby odôvodnili zníženie výživného na sumu 65,- € mesačne; sumu výživného 100,- € mesačne v posudzovanom období považuje aj odvolací súd za zodpovedajúcu zisteným možnostiam a schopnostiam otca; výživné má zo zákona prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 prvá veta Zákona o rodine); odvolací súd sa preto s rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožnil a to aj v rozsahu výroku o zameškanom výživnom a podmienkach jeho splácania; umožnenie splátok zameškaného výživného ako výnimočné opatrenie na zabránenie negatívnych dopadov jeho vzniku do pomerov otca bolo odôvodnené práve zníženým príjmom otca v súčasnosti.

4.9 K zmene napadnutého rozhodnutia pristúpil odvolací súd len vo vzťahu k výroku o zmene rozhodnutia o poslednej úprave výživného na maloletého, pretože bolo nevyhnutné výslovne vyjadriť, že k zmene výšky výživného na sumu 100,- € mesačne dochádza len za obdobie od 26.08.2013 do 27.02.2015.

5. Podstatné vyjadrenia účastníkov konania prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

5.1 V prejednávanej veci odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia účastníkov, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia účastníkov konania uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 C.m.p.).

6.1 Otec podané odvolanie odôvodnil ťažiskovo tým, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ohľadne jeho pomerov a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; zo strany otca ide teda o námietku nesprávne, resp. neúplne zisteného skutočného stavu veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.) a nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Nakoľko súd prvej inštancie dospel k záveru o schopnosti otca platiť určené výživné v posudzovanom období na základe riadne vykonaného dokazovania nepovažoval odvolací súd odvoláciu námietku otca za dôvodnú a súčasne s právnym posúdením veci zo strany súdu prvej sa odvolací súd stotožnil (v podrobnostiach body 4.5 až 4.8 odôvodnenia). Námietka otca, že v dôsledku neprimeranej dĺžky konania došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivý proces tiež nie je dôvodná, pretože ani prípadné prieťahy v konaní nemajú žiadny vplyv na prvky, ktoré charakterizujú koncept práva na spravodlivý proces.

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v napadnutom rozsahu potvrdil; k zmene napadnutého rozhodnutia došlo len vo výroku o zmene rozhodnutia o poslednej úprave výživného.

8. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval; podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie; podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh; podľa § 58 C.m.p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko v prejednávanej veci nejde o konanie podľa § 53 C.m.p. a nebol podaný návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania, odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu alebo rozhodnutia o návrat maloletého dieťaťa do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (§ 370 ods. 1 a 2 C.m.p.), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 C.m.p.); súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.); výkon dobrovoľne nesplnenej povinnosti uloženej neodkladným opatrením nariadi súd vždy aj bez návrhu (§ 376 ods. 3 C.m.p.); ak po nariadení výkonu rozhodnutia povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie

priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.).